

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2127	Κυριακὴ ΣΤ' τοῦ Λουκᾶ (Λουκ. 8,26-39) 21 Ὀκτωβρίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Λεγεῶν δαιμονίων

«Τί σοί ἐστὶν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· Λεγεῶν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν» (Λουκ. 8,30)

Πολλοὶ νομίζουν σήμερα ὅτι δὲν ὑπάρχουν **δαιμόνια**. Θὰ ἤθελα κ' ἐγώ, ἀγαπητοί μου, νὰ μὴν ὑπάρχουν· ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπάρχουν, εἶνε μία σκληρὴ πραγματικότης. Ὑπάρχουν πνεύματα ἀκάθαρτα, ποὺ ἐπηρεάζουν μὲ πολλοὺς τρόπους τὸν ἄνθρωπο. Ἡ σελήνη καὶ ὁ ἥλιος ἀσκοῦν ἐπίδρασι ἐπάνω στὴ γῆ· ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ οὐράνια αὐτὰ σώματα ὑπάρχουν κι ἄλλοι κόσμοι, ἀόρατοι, ποὺ ἡ ἐπιστήμη δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἀντιληφθῇ· ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φυσικὰ ὑπάρχουν καὶ ὑπερφυσικὰ φαινόμενα, ποὺ ἡ ἐπίδρασί τους εἶνε μεγάλη στὴ ζωὴ μας.

Θὰ ἤθελα νὰ συστήσω στοὺς διανοουμένους ποὺ ἀμφιβάλλουν γιὰ τὴν ὑπαρξὶ δαιμόνων· ἄς μὴ διαβάσουν τὸ Εὐαγγέλιο, ἄς διαβάσουν τὸ ἔργο τοῦ Ἱωάννου λογοτέχνη Ντοστογιέφσκυ «**Δαιμονισμένοι**». Θὰ δοῦν ἐκεῖ, ὅτι μερικὰ ἐγκλήματα, ἀσύλληπτα στὴ φαντασία, μία μόνο ἐξήγησι ἔχουν· ὅτι ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἅγιώτερος ἀκόμη, μερικὲς στιγμὲς διατελεῖ **ὑπὸ τὸ κράτος δαιμονικῆς ἐπηρείας**. Θεὸς φυλάξει! «*Μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν*» (Ματθ. 6,13). Πρὸ ἡμερῶν στὸ κακουργοδικεῖο Θεσσαλονίκης δικαζόταν κάποιος γιὰ ἐγκλημα, ἐνῶ ἡ προηγούμενη ζωὴ του ἦταν ἀνεπίληπτη. Κλαίγοντας εἶπε· Πῶς τό 'κανα! δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς ἔφτασα στὸ κακό· θόλωσε τὸ μυαλό, σὰν κάποια ἄλλη δύναμι νὰ μ' ἔσπρωχνε...

Εἶνε λοιπὸν **γεγονὸς ἐξακριβωμένο**, ὄχι μόνο ἀγιογραφικῶς ἀλλὰ καὶ φιλοσοφικῶς καὶ ψυχολογικῶς, ὅτι ἔρχονται στιγμὲς ποὺ οὔτε τὸ λογικὸ οὔτε ἡ συνείδησις ἀλλὰ μία ἄλλη δύναμις ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπο στὸ «γκρεμό».

Ἄν κάποιος ἐξακολουθῇ νὰ ἀμφιβάλλῃ, ἄς πάῃ **στὴν Κεφαλονιά ὅταν γιορτάζει ὁ ἅγιος Γεράσιμος** (20 Ὀκτωβρίου). Θὰ δῆ ἐκεῖ, ἄνθρωποι ποὺ τοὺς πειράζουν τὰ δαιμόνια, μόλις φανῇ τὸ λείψανο τοῦ ἁγίου, νὰ σπαράζουν σὰν τὸ ψάρι καὶ νὰ κραυγάζουν «Μᾶς ἔκαψες, καψά-

λη!»· καὶ νὰ θεραπεύωνται μὲ τὴ δύναμι τοῦ σταυροῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὑπάρχουν λοιπὸν πονηρὰ πνεύματα. Καὶ ὡς ἐδῶ μὲ ἀκούσατε· **θὰ μὲ ἀκούσετε ἄραγε καὶ στὴ συνέχεια;**

Ἐρχόμαστε τώρα, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὴν περικοπὴ τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου στὴ σημερινὴ κατάστασι τῆς κοινωρίας μας. Φαντάζομαι τὸν Κύριό μας νὰ ἔρχεται στὴν πατρίδα μας κι ὅπως τότε ρώτησε τὸν ταλαίπωρο ἐκεῖνον ἄνθρωπο, «*Τί σοί ἐστὶν ὄνομα;*» (Λουκ. 8,30), ἔτσι τώρα ρωτᾶει καὶ τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς, τοὺς νέους καὶ νέες, μικροὺς - μεγάλους, γέρους καὶ παιδιὰ, καὶ λέει· «**Ποῖο εἶνε τὸ ὄνομά σου;**».

Ἔχουμε ἀσφαλῶς ὅλοι ἀπὸ τὸ βάπτισμά μας **ὀνόματα** χριστιανικὰ καὶ ἑλληνικὰ, ὀνόματα ἁγίων· ἄλλος ὀνομάζεται Ἀνδρέας, ἄλλος Νικόλαος, ἄλλος Κωνσταντῖνος..., καὶ οἱ γυναῖκες ἄλλη Ἐλένη, ἄλλη Αἰκατερίνη..., καὶ ἄλλη ἔχει τὸ ὄνομα Μαρία τῆς Παναγίας Παρθένου· καὶ φτάνει μόνο τὸ ὄνομά μας, ὄνομα ἑλληνικὸ καὶ ὀρθόδοξο, νὰ μᾶς διδάξῃ. Ἔχουμε λοιπὸν καθένας τὸ δικό του ὄνομα. Ὅπως ὅμως τότε ὁ ἄνθρωπος τοῦ εὐαγγελίου δὲν ἀπήντησε λέγοντας τὸ ὄνομά του, ἀλλ' ἀποκρίθηκε «*Λεγεῶν*» (ἐ.ἄ.), φοβᾶμαι, ἀγαπητοί μου, ἂν κἀνὴ ὁ Κύριος σήμερα τὸ ἐρώτημα «*Ποῖο εἶνε τ' ὄνομά σου;*», μήπως λάβῃ παρομοία ἀπάντησι· ὅτι δηλαδὴ **καὶ σ' ἐμᾶς**, παρὰ τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι, τὴ μὀρφωσι ἢ τὰ πλοῦτη, **ὑπάρχουν πλήθη δαιμονίων**· καὶ τότε, ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ τους, σὲ γλῶσσα στρατιωτικῆ, θ' ἀκούγεται ἡ ἀπάντησι· ἄλλος θ' ἀπαντήσῃ· **Τ' ὄνομά μου εἶνε «Διμοιρία», ἄλλος Τ' ὄνομά μου εἶνε «Λόχος», ἄλλος «Διλοχία», ἄλλος «Τάγμα», ἄλλος «Ταξιαρχία», ἄλλος «Μεραρχία».**

Μάλιστα. Ὅχι ἓνα καὶ δύο ἀλλὰ πλῆθος δαιμόνια φωλιάζουν σήμερα μέσα στοὺς ἀνθρώ-

πους που φέρουν χριστιανικά ονόματα. Μη ξεπαζετε, μην τρομάζετε. Και έξηγοῦμαι.

✓ Τὸν βλέπεις ἐκεῖνον; Ἄπ' τὸ πρῶν, πρὶν ν' ἀνατεῖλη ὁ ἥλιος, ἀντὶ νὰ πάη στὴ δουλειὰ ἢ στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, ἢ πρώτη του ἐπίσκεψι εἶνε στὸ καπηλειό - οἰνοπωλεῖο, στὴν ταβέρνα, μαγαζιά που πλημύρισαν τὴν πατρίδα μας. Ἡ Ἑλλάδα ἔρχεται ἀπ' τοὺς πρώτους στὰ Βαλκάνια σὲ κατανάλωσι ἀλκοόλ, πάθος που καλλιεργεῖται καὶ μεταδίδεται ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ, καὶ θὰ ἔπρεπε τὸ κράτος νὰ ἀσκή αὐστηρὸ ἔλεγχο καὶ νὰ τιμωρῇ κάθε παραβάτη. Ὁ δοῦλος τοῦ ἀλκοόλ θὰ πιῇ τὸ πρῶν, θὰ πιῇ τὸ μεσημέρι, θὰ πιῇ τὸ βράδυ. Τὰ χέρια του τρέμουν, τὰ πόδια του τρικλίζουν, συχνὰ δὲν περπατάει μὲ τὰ δύο πόδια, πέφτει μὲ τὰ τέσσερα, γίνεται τετράποδο ὅπως ὁ χοῖρος τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου. Εἶνε ἀξιοθρήνητος· ἔχει τὸ δαιμόνιο τοῦ **ἀλκοολισμοῦ**.

✓ Τὸν βλέπεις τὸν ἄλλον ἢ τὴν κυρία τῆς ἀριστοκρατίας; Ὅπως οἱ νυχτερίδες, που κινοῦνται στὰ σκοτεινά, ἔτσι κι αὐτοὶ μόλις νυχτώση βγαίνουν καὶ ἢ πηγαίνουν σὲ καζίνο μὲ τυχερὰ παιχνίδια, ἢ μαζεύονται σὲ ὠρισμένα σπίτια κ' ἐκεῖ, γύρω ἀπ' τὸ πράσινο τραπέζι μὲ τὶς τράπουλες στὰ χέρια, παίζουν ὡς τὶς πρωινὲς ὄρες, καὶ πολὺ συχνὰ φεύγουν ἀπένταροι. Ἔχουν τὸ δαιμόνιο τῆς **χαρτοπαιξίας**.

✓ Ἄλλο δαιμόνιο που ταλανίζει τὴν ἀγαπητὴ μας πατρίδα. Τὸν βλέπεις ἐκεῖνον τὸν ἄλλο; Μέσα στὸ κεφάλι του, ἀν τ' ἀνοίξης, δὲν θὰ δῆς οὔτε πατρίδα οὔτε θρησκεία· θὰ δῆς μόνο λεφτὰ καὶ τίποτ' ἄλλο. Ἔγινε ἕνας μπεζαχτᾶς, ἕνας ἄνθρωπος που μετράει μόνο τὰ δολλάρια καὶ χρυσὲς λίρες. Αὐτὸς πάσχει ἀπὸ τὸ δαιμόνιο τῆς **φιλαργυρίας**, ἢ ὅποια ἐξώθησε ἕνα προδότη νὰ πουλήσῃ τὸν Κύριό του.

✓ Βλέπεις κ' ἐκεῖνον τὸ νέο, που κάποτε ἦταν ἀριστοῦχος στὸ σχολεῖο καὶ στὶς σπουδές; Τώρα πιά δὲν προβιβάζεται, μένει καθυστερημένος, αἰώνιος φοιτητής. Τί ἔπαθε; Τὸν ξεμάλισε ὁ ἔρωτας καὶ ἡ σαρκικὴ ἡδονή. Καὶ ὄχι μόνο ξέχασε τὴν ἐπιστήμη του, ἀλλὰ κινδυνεύει νὰ χάσῃ καὶ τὴν ὑγεία καὶ τὴ ζωὴ του καὶ νὰ πεθάνῃ μέσα στὰ ἄσυλα τῶν ἀνιάτων. Τὸ κυρίευσε τὸ δαιμόνιο τῆς **ἀκολασίας**.

✓ Νὰ κ' ἐκεῖνος μὲ τὰ γκρίζα μαλλιά, που ἔχει παιδιὰ καὶ ἐγγόνια. Τὸν βλέπεις μιὰ μέρα κ' ἐγκαταλείπει τὴν ὑπέροχη τίμια γυναῖκα του καὶ τὰ χαριτωμένα παιδιὰ του, καὶ σμίγει μὲ ἄλλες γυναῖκες, ἄτιμες. Τί ἔπαθε αὐτός; Τὸν ἔδεσε τὸ δαιμόνιο τῆς **πορνείας** καὶ **μοιχείας**.

✓ Τὴ βλέπεις κ' ἐκεῖνη τὴν ἄλλη, που πετάει τὰ ροῦχα της καὶ περπατάει γυμνὴ κ' ἐπι-

δεικνύει τὶς σάρκες τῆς λὲς κ' εἶνε κρέατα Ἀργεντινῆς; Αὐτὴ ἔχει τὸ ἴδιο δαιμόνιο μὲ τὸν ἄνθρωπο τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου που ἔβγαζε τὰ ροῦχα του, τὸ δαιμόνιο τοῦ **γυμνισμοῦ**.

Μακρὺς εἶνε ὁ κατάλογος τῶν δαιμονίων. Καὶ στὸ ἐρώτημα «Ποιὸ εἶνε τ' ὄνομά σας;» ἢ ἀπάντησι που ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα εἶνε πάλι «*Λεγεών*». Κι ὄχι μόνο γιὰ **ἄτομα**, ἀλλὰ καὶ γιὰ **χωριά** ὁλόκληρα καὶ **πόλεις** ἢ ἴδια ἀπάντησι ἀρμόζει. Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Βέροια... , ποιὸ εἶνε τ' ὄνομά σας; Ἔχετε ὠραῖα ὀνόματα, που ὑπενθυμίζουν ἕνα ἔνδοξο παρελθὸν τῆς ἱστορίας σας· ἀλλ' ἐὰν ἀπαντήσουν οἱ ταβέρνες, τὰ χαρτοπαίγνια, τὰ διαζύγια, οἱ ληστεῖες, τὰ ἐγκλήματα, τ' ἁμαρτωλὰ σπίτια, ἢ ἀπιστία καὶ διαφθορά, τότε χάθηκαν πλέον τὰ ἱστορικὰ ὀνόματα καὶ ἕνα ὄνομα ἀπέμεινε· «*Λεγεών*»!

* * *

Ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ἄνθρωπο (δάσκαλοι, καθηγηταί, παιδαγωγοί, κοινωνικοὶ λειτουργοί, γιατροί, ἀστυνομικοί, δικαστικοί, εἰσαγγελεῖς...), βλέπουν τὸ θηρίο τοῦ κακοῦ νὰ ὀργιάζῃ στὸν κόσμο. **Δὲν πᾶμε καλά**, ἀδελφοί μου. Λεγεὼν δαιμονίων ἐνέσκηψε καὶ στὴν ταλαίπωρη πατρίδα μας.

Ἄλλ' ἄς ἔχη δόξα ὁ Χριστός. Ἐγὼ ἀκούω τὴ θριαμβευτικὴ φωνή, τὸ θούριο, τὸν παιᾶνα. Δὲν τ' ἀκοῦτε σεῖς; **Νίκησε ὁ Χριστός!** Ποιὸν νίκησε; Στὴν ἀρχή, μετὰ τὴ βάπτισί του στὸν Ἰορδάνη, βγῆκε στὴν ἔρημο, νήστεψε, προσευχήθηκε, πάλεψε ἐπὶ 40 μέρες μὲ τὸ διάβολο, κι ἀπέκρουσε τοὺς τρεῖς πειρασμούς μὲ τὸ «*Ὑπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ*» (Ματθ. 4,10). Καὶ στὸ τέλος, στὴ Γεθσημανῆ καὶ στὸ Γολγοθᾶ, ἐκεῖ ἔγινε τὸ Βατερλὼ τοῦ διαβόλου. Πάλεψε «στὰ μαρμαρένια ἀλώνια» μὲ τὸ χάρο καὶ νίκησε τὸ θάνατο. Συνέτριψε τὶς πύλες τοῦ ἄδου, ἐσκύλευσε τὴ δυνάμει του, τοῦ πῆρε ὅλα τὰ λάφυρα.

Νίκησε ὁ Χριστός! τὸ φωνάζει σήμερα ὁ δαιμονιζόμενος, τὸ φωνάζει ὁ ληστής ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ φωνάζουν οἱ ἁμαρτωλοὶ που ἀπὸ κάρβουνα ἔγιναν διαμάντια, **τὸ φωνάζουν οἱ μυριάδες τῶν σεσωσμένων**.

Καὶ σήμερα ἡ κοινωνία μας ἔχει ἕνα ποσοστὸ ντοστογιέφσκειου δαιμονισμοῦ. Ἀλλὰ «**ζῆ Κύριος ὁ Θεός**»! Θὰ δώσουμε τὴ μάχη, τὴν πνευματικὴ, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ λεγεὼν τῶν δαιμονίων θὰ φύγῃ. Καὶ τότε χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι σὲ ὅλους, καὶ ἕνας ὕμνος θ' ἀναπέμπεται στὸν ἐν Τριάδι Θεό· Δόξα στὸν Υἱό, **δόξα στὸ Χριστό**, τὸ νικητὴ τῶν πνευμάτων. Σ' αὐτὸν ἢ λατρεία εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**